

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: staż Iza Józwiak

przy udziale ---

po rozpoznaniu dnia 25.01.2018r.

sprawy **P. K.**, s. K. i E. zd. S., ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12.10.17r. w L. będąc w stanie nietrzeźwości prowadził w ruchu lądowym samochód marki V. (...) o nr rej. (...), badanie urządzeniem Alkometr A 2.0 wykazało: I badanie godz. 03:51 – 0,67 mg/l, II badanie godz. 04:00 - 0,71 mg/l, III badanie godz. 04:25 – 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda.

II. Na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat.

III. Na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.10.17r.

IV. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

V. Na podstawie art. 627 kpk i art. 1 , art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 215 zł i opłatę w kwocie 150 zł.

SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

W dniu 12 października 2017r. sierż. sztab. P. N. pełnił służbę z sierż. R. K.. Około godziny 03:25 na ul. (...) w L., policjanci zauważyli pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), który na widok radiowozu gwałtownie skręcił w ul. (...). Kierującym był oskarżony P. K., pasażerem A. K.. Od kierującego wyczuwalna była woń alkoholu. Został poddany badaniu na urządzeniu kontrolno - pomiarowym A. A.o z wynikiem o godz. 3:52 – 0,67 mg/l, drugie badanie o godz. 4:00 – 0,71 mg/l oraz trzecie o godz. 4:25 – 0,62 mg/l. Oskarżony nie posiadał dowodu rejestracyjnego. Zatrzymano prawa jazdy oskarżonego.

Oskarżony P. K. ma 31 lat, wykształcenie zawodowe, z zawodu jest stolarzem, jest kawalerem, bezrobotnym, był karany za przestępstwo z art. 284 § 2 kk na karę 1 rok pozbawienia wolności w zawieszeniu na 2 lata, w sprawie II K 7/16 Sądu Rejonowego w Środzie Wlkp.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonego (k. 10-11 w zw. z k. 39),
- dokumentów w postaci: notatki (k. 1), protokołu (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), dokumentu prawa jazdy (k. 6, 7), informacji (k. 12) i karty karnej (k. 17, 36-37).

Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, jako nie budzącym wątpliwości w świetle materiału dowodowego.

Sąd dał wiarę dokumentom wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, w granicach ich kompetencji, nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by to uczynić z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, oskarżony zachowaniem swym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a §1 kk.

W dniu 12 października 2017r. w L. będąc w stanie nietrzeźwości prowadził w ruchu lądowym samochód marki V. (...) o nr rej. (...), badanie urządzeniem Alkometr A2.0 wykazało I badanie godz. 03:51 – 0,67 mg/l, II badanie o godz. 04:00 – 0,71 mg/l i III badanie o godz. 04:25 – 0,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

W ocenie Sądu, wina oskarżonego wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości z wyjaśnień samego oskarżonego oraz ze zgromadzonych dokumentów. Oskarżony po spożyciu alkoholu jechał samochodem, został zatrzymany przez policję do kontroli, w trakcie której okazało się, że jest od niego wyczuwalna woń alkoholu.

W tym stanie faktycznym Sąd uznał, że oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwo.

Oskarżony działał umyślnie, wiedział, że zabronione jest prowadzenie pojazdu mechanicznego pod wpływem alkoholu i w stanie nietrzeźwości. Kwalifikacja prawna przyjęta przez prokuratora była prawidłowa.

Bezprawność zachowania oskarżonego w świetle poczynionych wyżej rozważań nie budzi wątpliwości. W ocenie Sądu, nie sposób także kwestionować wyższego niż znikomy stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił. Mając w wydychanym powietrzu określone stężenie alkoholu prowadził pojazd na drodze publicznej naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego zabraniającą prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu.

Przypisane P. K. przestępstwo zagrożone jest grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara grzywny 150 stawek dziennych po 10 zł każda uwzględnia stopień jego winy, społeczną szkodliwość czynu, którego się dopuścił a także cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej wobec niego sankcji. Przyczynia się także do kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jako okoliczność łagodzącą potraktować należało przyznanie się oskarżonego. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał dość wysoki poziom alkoholu w wydychanym powietrzu oraz uprzednią karalność.

Sąd miał także na uwadze fakt, że oskarżony prowadzi ustabilizowane życie, nie jest zdemoralizowany. Z tej przyczyny za wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi oskarżonego do przestępstwa, uznać należało wymierzenie mu kary grzywny.

Sąd zobligowany był także na podstawie art. 42 § 3 k.k. do orzeczenia wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Uwzględnivszy stopień winy i społecznej szkodliwosci czynu, ktorego się dopuścił, czas obowiązywania zakazu względem wszelkich pojazdów mechanicznych wyznaczył na 4 lata, a na jego poczet zaliczył wyżej wymienionemu – w myśl art. 63 § 4 k.k. – okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.10.2017r. r. (punkt III wyroku). Sąd uznał, że wymierzenie zakazu na wskazany okres będzie wystarczający do wdrożenia oskarżonego do przestrzegania przepisów prawa, w tym podstawowych zasad ruchu drogowego.

W pkt IV wyroku Sąd zasądził obligatoryjne świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

W punkcie V wyroku, na zasadzie w art. 627 k.p.k., zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 215 złotych, zaś na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. z dnia 8 sierpnia 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223), wymierzono mu opłatę w wysokości 150 złotych, uznając brak podstaw do zwolnienia.

/-/ SSR I. Hantz Nowak